

ŠKOLNÍČEK

časopis žáků Základní školy T.G.Masaryka v Pyšelicích

9. číslo / 2015

listopad 2015

Školní rok je v plném proudu, každý rozumně uvažující školák se snaží nasbírat dobré známky, aby před pololetní klasifikací nemusel sedět jen doma nad učení a dohánět, co zanedbal. Ale jsou i jiné důležité záležitosti. I když je měsícem bezpečnosti měsíc duben, čtvrtáci si vyrazili do Říčan oprášit si své znalosti z dopravní výchovy hned na začátku října, protože na to není nikdy příliš brzy. V deseti letech totiž mohou dostat průkaz mladého cyklisty. Je to takové potvrzení toho, že se dokážou orientovat v silničním provozu a znají základní zásady bezpečnosti na silnici.

Určitě si prohlédněte práce dětí, které tvořily ve vyučování, v družině a někteří i doma a dokonce i v keramické dílně.

A možná najdete mezi ukázkami i nějakou svoji práci.

Doprava nebo doleva?

Uhni, jinak
tě srazím!

Uhni ty,
já jedu
správně.

Tot' otázka. Není však tak důležité kam pojedete, ale jestli jede podle pravidel. A to jeden ze dvou chlapců nahoře na obrázcích nedělá. Správně jede jenom jeden.

Oba chlapci by se měli k sobě na silnici chovat lépe, jinak z nich vyrostou takoví řidiči, kterých se na cestách všichni slušní řidiči obávají.

Vyslechnout si trochu teorie nikoho nezabije.

Kontrola pozornosti je nutná.

Aktivně prožitá přestávka mezi teorií a praxí.

Hráči by možná dali
přednost této hře, ale
přijeli za jiným účelem,
tak hezky dohrát a jde
se na kola.

Co dělali na lekci tito hoši, když neví, po které straně se musí jezdit?

Krásným počasím se nechala zlákat i paní učitelka, která svým příkladem (všimněte si, po které straně jede) s úsměvem vedla své žáky dodržovat pravidla.

Vlastní příklad zabral a děvčata jezdila naprosto ukázkově, jak to odkoukala od paní učitelky. Reagovala na barvy semaforu. Vyskytly se jen malé výjimky, které budou dělat opičky za každou cenu.

Ale na takové „případy“ jsou tady připraveni, a tak šup na své místo, banán bude za chvíli.

Jak dopadla nebo nedopadla situace na fotce, to se už asi nedozvíme, ale všichni toho už měli dost, tak se horko, těžko dopravili na nádraží,

kde už neměli sílu ani zlobit. Na sluníčku se při svačině ohřáli a čekali, až si pro ně přijede mašinka.

Příkaz nebo zákaz?

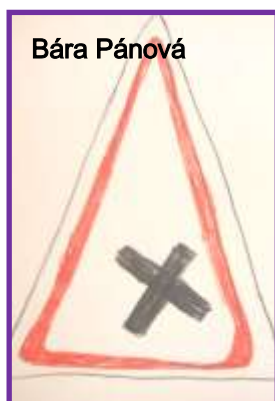
Aby se i druháci mohli časem vydat na dopravní hřiště, musí si nejprve osvojit základní pravidla silničního provozu. Začali tím, že se učili poznávat a správně pochopit značky. Potom si je nakreslili. To aby si je lépe zapamatovali. Pro pořádek jsou rozděleny do několika skupin.

NEJZDAŘILEJŠÍ

Barunka Marešová

Bára Pánová

František Filipský

Dora Zajíčková

Marek Matějka

Magda Medřická

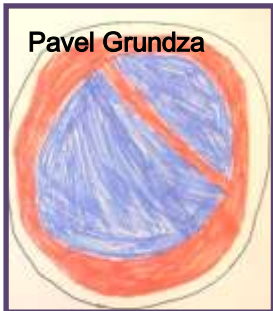
Matouš Plecítý

Barborka Pánová

Pavel Grundza

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ

Natv Hůlková

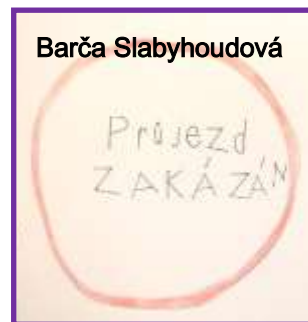
Jenda Hruška

Carlo Cremonini

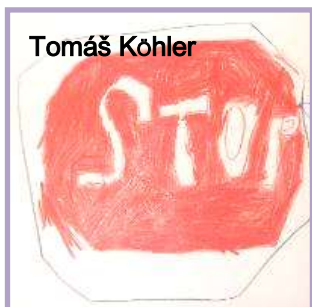

Barča Slabyhoudová

NEJZAJÍMAVĚJŠÍ

Tomáš Köhler

Laura Řeháková

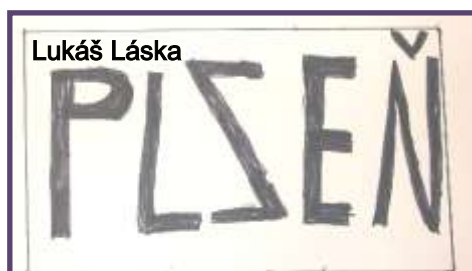
Ivan Brožík

Natálka Barešová

Lukáš Láska

Kristýna Bencová

Marek Troníček

Honza Kopecký

Natálka Barešová

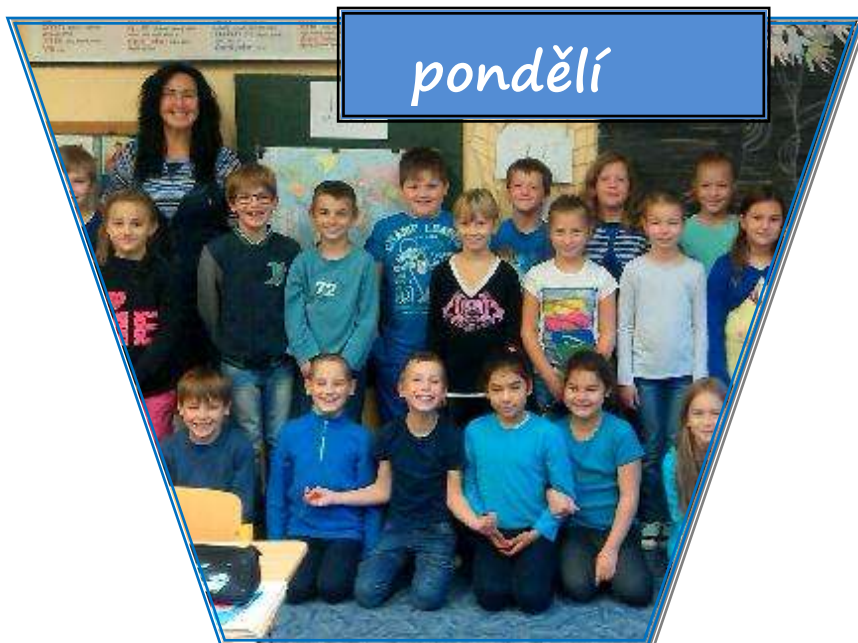

Možná nejsou
značky zařazeny
do odpovídajících
skupin, ale o to tu
přece nejde.

Barevný týden

Letos byly vyhlášeny barvy v pořadí: modrá, žlutá, červená, zelená a v pátek bílá. Děti, ale i učitelé z prvního stupně se snažily ctít barvu dne a i když se to vždy všem nepovedlo, přece jen přecházel zrak nad tou podívanou.

O nic sice nejde, jenže je milé pozorovat, jak jsou schopni všichni táhnout za jeden provaz. A ještě s nevídaným nadšením.

středa

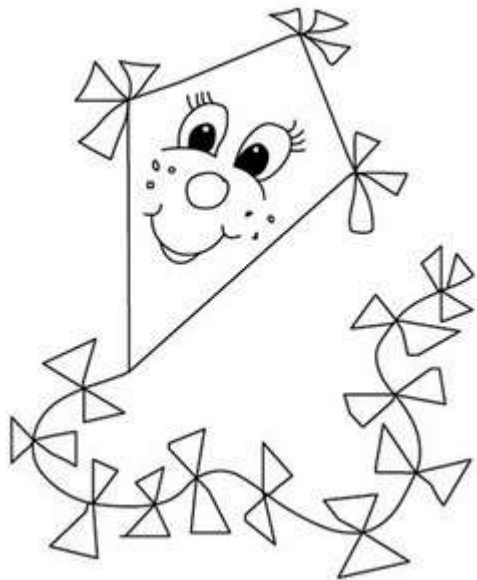

čtvrtek

pátek

Prvňáčci a dráčci

Příprava na zimu probíhá na podzim. Oblíbenou rozptylující činností je pouštění draků, které mělo v minulosti hlubší význam. První zmínky pocházejí ze 4. století před naším letopočtem z Číny. Pouštění draků mělo být jakýmsi spojením mezi bohy a lidmi, mělo zastrašit bouře nebo nepřitele.

Dnes je důležité, jak vypadá. Je totiž takovým reprezentantem svého majitele. Děti si zdobí rády své draky a pak se s nimi chlubí někde na louce, kde se snaží dostat svůj výtvar nad ty ostatní.

V první třídě si je zatím pověsili ve třídě. Jejich dráčci jsou zatím na ozdobu, až budou děti starší, naučí se vyrobit draka, který jim nespadne na hlavu, sotva ho vítr zvedne ze země.

Děti z 1. B si namalovaly mnoho krásných draků, kterými pan učitel vyzdobil třídu. Na blízký svaň šli vyzkoušet ty zaručeně létající – obchodní.

Tento dvojhlavý drak vypadá docela zajímavě.

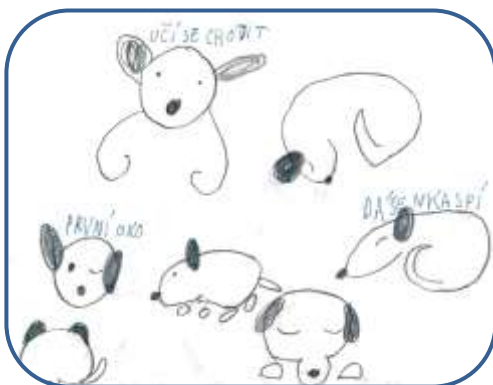
Možná byste si vybrali nějakého draha v obchodě, ale dětem se určitě líbí drácci. vlastnosučně vytvoření. Uvidíme, jak se jejich výrobky budou postupem let zdokonaľovat.

PTÁCI a jiné výrobky

Jak souvisí název Ptáci s pyšelskými druháky? Vysvětlení je snadné. Druháci bývají většinou uštěbetaní. Několik dívek zpívá jako skřivánek. Jenže skutečný důvod zvoleného nadpisu je ten, že si ve výtvarné výchově skládali ptáčky.

Zajímavé je, že skládali všichni stejného ptáčka, ale po vybarvení se najednou objevili kos (1) sojka (2), papoušek (3), sova (4) a pták jako z pohádky O devíti havranech (5), protože má smutné lidské oči a taky ptáček žabáček (6).

Magdu Medřickou upoutal článek od Karla Čapka v čítance a tak si nakreslila Dášeňku.

Dorka Zajíčková nám zase přinesla ukázat s čím si ráda hraje. Jsou to jakési hudební nástroje, které vyluzují zvuky stejné nebo velmi podobné hlasům zvířátek, které představují a zvířátka z gumíček, která jí udělala maminka.

Družinka

Děti se tentokrát v družině soustředily na výrobu papírových pokojíků, nějakých staveb a kluci si to ulehčili, protože stavěli z kostek.

V jiné družině zase dělali podzimní koláže a pak se jen tak váleli. I to je někdy třeba.

Samozřejmě, že to nebylo všechno. Děti třeba dostaly za úkol vyjádřit svou podzimní náladu. Za tímto účelem se jim rozbalila role papíru a už děti klesaly na zem a kreslily.

Chlapci zase měli náladu kreslit kostelní věž, a tak sedli k oknu a vznikly pěkné obrázky.

PC nás baví

Tak to je neodiskutovatelný fakt. Stačí vložit disketu do mechaniky a pustit si to, co mě zajímá.

Popřípadě se připojit na internet a je to! Ale každý člověk by měl umět na svém počítači alespoň některé základní úkony. Tomu se věnovali páťáci a některé práce přinášíme na ukázkou.

Měli za úkol v programu malování rozdělit plochu pomocí různých tvarů.

Pavel Šiňor

Julie Gbelcová

Teodor Slavík

Jan Čáp

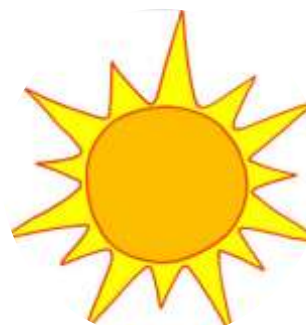
Moje město

Není mnoho žijících lidí, kteří by se mohli pochlubit tím, že vzniklo město, které pojmenovali jejich jménem. Paní učitelka Chalůšová v prvouce s druháčky postavila městečko. Náhle tady byl problém. Jak se bude jmenovat? A jak to bývá, hádali se, dohadovali se, až někdo přišel se skvostným nápadem, pojmenovat městečko po třídní učitelce druháků.

Tak se stalo, že vzniklo město ve městě – **Cholevovice** v Pyšelích!

Jenže všeho dočasu. Postálo si na výstavce ve třídě několik málo týdnů a pak došlo k jeho demolici. Památeční foto však setrvají v tomto čísle Školníčku již navěky.

Cholevovice

Nejsmutnější na tom všem je, že ještě nestačila vzejít zasazená zeleň, že imaginární děti z Cholevovic teď nebudou mít školu a školku, že toto městečko bylo zbořeno dříve, než napadl první sníh, že..., že..., že....

Snad všichni chápete, že je to holý nesmysl a že krabičková maketa měla svůj vyměřený čas, po který na ni svítilo třídní sluníčko a snášely se třídní blesky a tím její sláva skončila. Až druháci povyrostou, třeba postaví mnohem slavnější město, jehož název **Chalůšovice** dosáhne mohutnějšího věhlasu než jeho předchůdce.

HELLOWEEN

Výrobky žáků 4.třídy se loučí Školníček se svými čtenáři
a těší se na vás v příštím čísle.

Grafika, sazba, tisk: Ingrid Cholevová

Vydán: Základní škola T. G. Masaryka v Pyšelicích